

i Kjøbenhavn. Det er en Institution, som har gjort overmaade megen Nytte baade over for de trængende Patienter og i de senere Aar over for de unge Lægers praktiske Uddannelse. Vi ere gaaede ind paa at forhøje Tilskuddet fra 1,500 til 3,000 Kr. Under Nr. 368 komme vi til Spørgsmaalet om Ribe Domkirkes Restauration. Der har Regeringen foreslaaet 100,000 Kr. som den første Del af en 9-aarig Bevilling paa i alt 808,000 Kr. Men skønt alle Udvalgets Medlemmer ere enige om, at man bør bevare et saa mærkeligt arkitektonisk Mindesmærke som Ribe Domkirke, har der dog i Udvalget været meget delte Meninger om, i hvilket Omfang og paa hvilken Maade Restaurationen af Domkirken skulde foregaa. Nogle Medlemmer have været mest tilbøjelige til at gaa ind paa Restaurationen i det Omfang, Ministeren foreslaar. Andre have ment, at man baade af finansielle og historiske Grunde, om man saa vil kalde det, af Hensyn til selve den gamle historiske Bygning, burde indskrænke sig til den nødtørftige Restauration deraf, saaledes at man blot sørgede for, at Bygningen ikke forfaldt eller tog Skade, og atter andre have villet gaa en Mellemvej. Men med Hensyn til selve Spørgsmaalet om Domkirkes Restauration har man ikke opnaaet Enighed. Der er derimod en Foranstaltning, som i hvert Fald bør udføres, og som man fra alle Sider er enig om, det er den, at Jorden omkring Kirken bør afsgraves og afvandes. Efterhaanden er nemlig Jorden bleven højere og højere omkring Kirken, og det gør Fortræd, idet Fugtigheden deraf trænger ind i Kirken og gør Skade. Man er gaaet ind paa at anvende 115,000 Kr. til Indtøb af nogle Ejendomme, der ligge i Vegen for en saadan Planering og Udgravning af Terrainet og til selve Reguleringen omkring Domkirken. Derimod har man forbeholdt sig sin Stilling med Hensyn til Restaurationen, saaledes at man ad Aare staa frit der over for og kan overveje, om man vil gaa til den ene eller den anden samlede Plan for Kirkes Restauration, eller man vil lade sig nøje med Aar efter Aar at gøre det nødvendige for at forhindre Kirken fra at forfalde. Nr. 369 angaar en Bevilling til Marinemaler Locher til en Rejse i Udlandet i kunstnerisk Djemed. Vi havde ved 2den Behandling et lignende Forslag, men det løb den Gang lidt anderledes. Den Gang var det et Forslag om 4,000 Kr., som første Del af et 3-aarigt Bidrag til Marinemaler Lochers Uddannelse til Kobberstikker. Den ærede Minister tog Forslaget tilbage, inden det kom til Afstem-

ning; nu stiller han Forslag om 3,000 Kr. til Hr. Locher til en Rejse til Udlandet i kunstnerisk Djemed. Det er imidlertid ikke Udvalget ganske klart, hvad Mening er med dette Forslag, og hvad Forstællen er mellem dette og det tidligere. Udvalget erkender, at Hr. Locher har vist Talent som Raderer, men det er noget ganske andet, det her drejer sig om. Det, Hr. Locher har ansøgt om, er at faa en Bevilling til at gaa en Kobberstiftstole igennem i Udlandet og uddanne sig rent haandværksmæssig i Kobberstik i Løbet af nogle Aar, for at han, naar han kommer hjem, kan bringe Liv i den danske Kobberstikkunst, som er ved at uddø. Hvis man gaar ind paa dette Forslag, forekommer det Udvalget, at man vil være moralsk bunden til fremdeles at give Bevilling til Udvikling af Kobberstikkunsten her i Landet, thi der er ikke megen Mening i at sende en Mand til Udlandet med det Formaal, at han skal komme hjem og bringe Liv i den danske Kobberstikkunst, naar man ikke vil gaa videre. Men det staaer for Udvalgets Flertal, som et overordentlig tvivlsomt Spørgsmaal, om der er Grund til at genoplive Kobberstikkunsten her i Landet. Det er ganske vist en meget fin og smuk Kunst, der er ikke Spørgsmaal om, at der kan lægges meget mere Sjel ind i Kobberstik end i de fleste Reproduktioner, man ellers har. Men Flertallet antager, det vil være haabløst at holde denne Kunst oppe her i Landet. I de flere Lande, hvor der kan være et stort formuende Publikum, som kan købe kostbare Kobberstik, er det en anden Sag; der vil Kobberstikkunsten vel have en Fremtid; men her hjemme tro vi ikke, at denne Kunst vil kunne staa sig i Konkurrencen med de paa en vis Maade mere fuldkomne og meget billige Reproduktionsmaader, man ellers kender. Vi tro ikke, at man paa naturlig Maade vil kunne opretholde denne Kunst her i Landet; og at oplasse den paa kunstig Vis, synes os at være en temmelig stor Udselighed. Nu har imidlertid Ministeren ved 2den Behandling, saa vidt jeg forstod ham, udtalt, at det var Meningen, at naar Hr. Locher med Tiden kom tilbage, skulde der oprettes et Professorekat i Kobberstikkunst ved Akademiet. Er det Tanken, er jo netop Flertallets Frygt for, at man staaer over for en Bevilling, der vil have temmelig store Konsekvenser i Fremtiden, begrundet, og saa længe vi ikke have kunnet blive klare over dette, og det have vi ikke kunnet blive, saa have vi ikke fra Flertallets Side kunnet tiltræde dette Forslag. Ændringsforslag Nr. 370 er tiltraadt af Udvalget. Det angaar en Bevilling af 1,600